

Geistlige at paatrykke Religionens Stempel. Den katholske Kirke tilstøder ikke Hgteffab med Jøder; og det er kun undtagelsesviis, naar enkelte protestantiske Kirker aabne deres Medlemmer Afgang til Hgteffab med Jøder. Sligt Hgteffab har egentlig heller ikke været lovligt her i Landet; tilforn antoges det for aldeles utilraadeligt, det var, som ovenmeldt, først i 1798, at der blev givet et Exempel paa Dispensation, siden er samme efterhaanden blevet hyppigt. Ligesom der navnlig hverken i Sverrig eller Norge kan være Tanke om Tilsludelse til sligt Hgteffab, har den før 1848 vanskelig fundet Sted i nogen af de tydske Stater, undtagen, forsaavidt den Napoleonske Lovgivning (der, naaget de store Fortjenester, den indlagde sig ved at gjengive Hgteffabet den ved den revolutionaire Lovgivning dybt nedsjunkne fædelige Værdighed, dog ikke gjenindsførte noget umiddelbart Hensyn til Religionen) fra dens første Erobrings Tid var bleven ved Magt. Der mødte og før en Tid af omtrent 30 Aar siden, da den omhandlede Dispensation første Gang blev ansøgt, i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen levende Modstand derimod af alle Autoriteter, navnlig og af den daværende Generalsuperintendent Adler, der var langt fra streng Orthodorie. Imidlertid bevilgede Kongen den da ansøgte Dispensation, men uden at en saadan er blevet almindelig i bemeldte Hertugdømmer. Ogsaa fra den jødiske Menigheds Side vil man maaffee have endeel at indvende mod Udkastets Bestemmelser. Slige Hgteffaber have altid været Jøderne en Torn i Dinene, og det er vist, at de i høi Grad have svækket Menigheden. Men, ligesom den maatte bide sig for Kongens Magt, saaledes bleve, og saalænge Sagen endnu var ny, Klagerne holdt tilbage ved den dybe Hengivenhed og Taknemmelighed, Jøderne til den Tid sølte for den Regering, der paa en Tid, Folkemeningen mere var derimod end derfor, saa faderligt havde hjulpet dem ud af den ringeagtede Tilstand, hvori de forhen befandt sig. Menigheden har derhos kun havt at forholde sig ganske passivt ved sligt Hgteffab. Nu maatte derimod efter Udkastets § 8 ogsaa Jødernes Præst være pligtig til at vie en Jøde til en Christen, af hvilken som helst Betskjendelse, ogsaa naar intet af

Børnene skulde opdrages i den jødiske Tro. Om dette, der i en ældre Tid vilde have været Jøderne en Vederstyggelighed, kan bestaae med deres nuværende Begreber, er i det Mindste tvivlsomt. Det store Sandhedrin, som Napoleon sammenkaldte, for at erfare Jødernes Grundsatninger med Hensyn til de Stater interesserede Anliggender, indrømmede vel, at de, i Overensstemmelse med den borgerlige Lovbog, indgaaede Hgteffaber imellem en Israelit og en Christen, ogsaa af dem maatte ansees for gyldige, men yttrede dog, at de i Forsamlingen tilstedeværende Rabbiniere vare ligesaa lidet tilbøielige til at indvie et saadant Hgteffab, som de katholske Præster vare det; og det ligger dog for Dagen, at denne Forsamling gjorde alt Muligt for at fjerne hvad der kunde være i Veien for den fuldstændige Retslighed imellem Jøde og Christen, som Keiseren var villig til at opretholde, naar de vilde beqvemme sig til at opgive hvad der dannede en Skillevæg mellem dem og det øvrige Borgersamfund. Men aldeles afgjort er det, at ingen katholsk Præst kan ville indvie Hgteffabet mellem en Katholik og en Person af en anden Troesbetkjendelse, uden under Betingelse af, at alle Børnene overantvordes til den katholske Kirke. Ligesom dette, efter hvad andre Landes rigelige Erfaring viser, idelig vil blive benyttet til at erhverve Børnene for den katholske Kirke, saaledes maatte, naar det ei kunde opnaaes, den katholske Præst nødvendigviis vægre sig ved at forrette den Biesse, hvortil han efter Lovudkastet skulde være pligtig. Og det vilde ikke være gjorligt at sætte Loven igjennem imod ham, thi, foruden at det vilde være den yderste Spids af Intolerance, om man vilde tvinge ham til at bryde sin Kirkes erkjendte og af dens Overhoved paa det Alvorligste indskærpede Love, vilde man imod Grundloven gjøre en katholsk Gudsdyrkelse her i Riget umulig, idet der ei vilde være nogen katholsk Præst, som kunde underkaste sig hiint Billaar. Neppes vilde heller en Præst ved en reformeert Menighed beqvemme sig til at vie en til samme hørende Person til en Jøde, uden i alt Fald under Betingelse af, at Børnene alle opdrages i den kristelige Religion. Lovudkastet vilde i det Hele medføre en Indblanden i de paagældende Troessamfunds